

Mestermunkák

Idén is kerestük a mestereket az 5-6. évfolyamon, azaz vártuk a mestermunkákat. Több mint 50 alkotás készült el, amit több mint 70 diák készített. A két 6. osztály nagyon lelkes volt, szinte az egész évfolyam részt vett a mesterkedésben. Makettek, társasjátékok, filmek, plakátok, mesék, novellák ugyanúgy megtalálhatóak voltak a kínálatban, mint a kóstolható kecsketej termékek. A szavak helyett beszéljenek a képek, a teljesség igénye nélkül:

KALANDOROK, AKIKNEK ÚTJA A MÚLTBA VEZET VISSZA

A „nyilvánosság elé táratik...”

Mit gondolsz, melyek a jó osztályprogramok/ tehetségprogramok összetevői? Végy egy kiló jókedvet, egy nagy kanálnyi érdeklődést, egy csipet összefogást és több napnyi érdekesebbnél érdekesebb programot! Ezeket jól gyúrd össze, s fűszerezd meg a tehetségeddel, kreativitásoddal, s máris olyan feledhetetlen élményekben lesz részed, amelyekre több év távlatából is szívesen emlékszel majd vissza!

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő meghívásos pályázatot hirdetett *hazánk nemzeti kulturális örökségének megőrzését, a nemzetiségi*

hagyományok és a népi kultúra ápolását felvállaló tehetséggondozó programok támogatására. A felhíváson felbuzdulva beadtuk „Ima – szablya – rokolya” címmel tehetséggondozó pályázatunkat, amelynek különleges programja főként 2016. tavaszán valósult meg a 6.b osztály részvételével.

Az időutazásunk kezdetén a diákok vidám, jelmezes felvonulással, dramatizálással csöppentek bele a középkor világába. A mozgalmassá kerekedett kezdet előrevetítette a közel öt hónapon át tartó kalandozásunk látnivalókban, alkotó tevékenységekben-, együttműködésen alapuló-, forgatagban és érzelmekben gazdag eseményeit.

A tehetségigéretes ifjak a projektfoglalkozások során bepillantást nyertek a középkori Magyarország, főképpen Hunyadi Mátyás korszakába, a kódexkészítés rejtelseibe; a magyar népi kultúra, a magyarországi nemzetiségek mindennapi életébe; a múzeumpedagógiai és kézműves foglalkozások keretén belül kiteljesedhetett alkotókedvük; a csoportmunkák során ismereteiket rendszerezték, gyarapították.

A május eleji kétnapos kiránduláson az időutazó fiatalok rácsodálkoztak Pécs és Dombóvár értékeinek és látnivalóinak sokaságára, gazdag történelmi múltjára, majd a bikali Élménybirtokon beleszippantottak a középkori élet és lovagkor hangulatába, valamint nyüzsgő eseményeibe.

Az apródképző és fabatkás tematikus foglalkozásokon, a lovagi tornán, a színházi előadáson és az azt követő eseményeken korabeli ruhát öltve ők maguk is aktív részeseivé váltak az életre keltett középkori Magyarországnak.

A projektben részt vevő diákok a programokon inspirálódva készítették el, mintegy a pályázat lezárásául szolgáló Utazás kiállítás címet viselő kiállítást, amelyet az utazás és a foglalkozások képei, a bemutatók, a kódexeket reprezentáló tárgyak tárlata, az aulában levetítésre kerülő prezentációk tették teljessé.

S mi sem mutatja jobban ennek az élménydús tehetségprogramnak az igazi sikerességét, mint a diákok gondolatai:

„Nagyon jól éreztem magamat, és jó, hogy ilyen sok új dolgot megtudhattam.”

„Amíg a kódexlapot készítettük, egynéhány osztálytársunk úgy belemerült a színezési, fogalmazási munkákban, hogy észre sem vette, hogy a pad tetején hasalva dolgozik.”

„Nagyon élveztem a kirándulást, szerintem megismételhetnénk.”

„Na ez az a kirándulás, amit sohasem fogok elfelejteni!”

„Mindenkinek ajánlom ezt a programot, mert nagyon jó volt!”

S neked, Kedves Olvasó kívánom, hogy a közeljövőben hasonló élményekben legyen részed!

Hideszti

Lapzárta után

...érkezett a hír, hogy Dr. Török Márta tanárnő részére

“a tanítást hivatásának tekintő, elkötelezett, példamutató és magas szakmai színvonalon végzett munkája, és a tehetséggondozás területén elért eredményei elismerésképpen Szentendre Város Önkormányzatának képviselőtestülete a Szentendre Város Pedagógiai Díjat adományozta” a közelgő pedagógusnap alkalmából.

A kitüntetéshez szeretettel gratulálunk!

Szentendre, 2016. június 2.

NA, MOST AZTÁN MEGTUDTUK!

Sokan töprengtek már azon, hogy mégis hogyan működik az Európai Parlament, ha olyan abszurdumokat produkál, mint pl. a kígyóborka görbületének meghatározása. Hát márciusban végre megtudtuk, mikor - Dr. Török Márta tanárnő pályázatának köszönhetően - 12 diákkal odautaztunk Strasbourgba, hogy részt vegyünk az EUROSCOLA napon, amit épp azért szerveztek meg, hogy a fiatalok megismerkedhessenek az EP-ben zajló viták menetével.

Szerencsére a diákoknak valóban fontos kérdéseket kellett megvitatniuk, amikre előzőleg komolyan fel is készültek angolul és a végén még szavazhattak is róluk. Jó hír, hogy a csaknem 500 diák sok meglepetést okozott az EP-s tisztviselőknek azzal, hogy világosan látták a kérdések lényegét és értelmesen szóltak hozzá a vitához. Rossz hír, hogy a határozataikat egyelőre nem érvényesíthették, de ha pár év múlva majd valódi képviselőként vesznek részt a munkában, akkor ennek is eljöhet az ideje.

Következzen egy rövid beszámoló. Március 15-én éjjel indultunk az iskolából a busszal, benne egy miskolci csapattal és két elszántan szotyolázó sofőrrel. A buszon töltött éjszaka után élvezettel futottunk egy gyalogos kört Nürnbergben, mert útba esett, és különben is, Nürnberg. Délután megérkeztünk a Strasbourg iparterületén található szállásunkra, tehát érthető módon rögvést elindultunk felfedezni a várost. Az első benyomásokat sikerült töksötétben megszerezni, ami azért volt jó, mert a sejtelmesen megvilágított óváros sokat ígérően mutatkozott be nekünk. Másnap korán keltünk, akárcsak egy iskolai napon, de a csengetések hiánya miatti űrt simán betöltötte a beléptető rendszerben eltöltött 40 perc. Az EP bemutatása után minden diákcsoport előadta bemutatkozó beszédét, amit időnként meglepetések is tarkítottak. A mieink például remekül szerepeltek, de a szentendrei utcácskát ábrázoló hangulatos fénykép sajnos a miskolciak szövegét festette alá. Ezután következett az, amikor a fiatalok kérdései az EP-s tisztviselőknek többször is a torkukra forrasztották a

a szót. Ennek aztán gyorsan véget is vetettek, amikor egy görög diák lelkesen arról érdeklődött, hogy „hogyan tudnak nyugodtan aludni az EP-s képviselők, miközben....” Ebéd után a diákok kisebb csoportokban vitáztak, míg a tanárok elbélődtek egy 21 nyelven megfogalmazott kvízzel. És hát.... nem mi nyertünk....

Újra plenáris ülés következett, ahol a fiataloknak ismét sikerült többször is meghökkenteni az EP-s résztvevőket bátor szókimondásukkal. Végül egy nagy közös játék után fáradtan, de lelkesen elhagytuk az épületet, hogy újra belevegyünk magunkat az esti Strasbourg hangulatába. Mivel aznap volt Szent Patrik napja, ami az írek legnagyobb ünnepe, ezért az elzászi feeling gyakorlatilag belefűlt az ír sör- és örömfolyamba... Harmadnap végre sikerült „ruhában is” azaz szikrázó napsütésben látni a várost egy nagyszerű hajókázás során és volt diákunk, Bazsó Borka társaságában, aki ott tanul. Borka délután is elkísért minket a Colmar nevű városkába, és az elől francia, hátul német nevű kis faluba (Riquewihr), ami alkonyi bájával különleges

élményt nyújtott. Ezt (és egyéb kevésbé fontos kérdéseket - például, hogy mi lesz a világgal) feltétlenül meg kellett vitatnunk utolsó este egy ír pubban. Így aztán a csoport kemény magja élvezettel vitázott hajnalig és többször is eldöntöttük, hogy lesz illetve nem lesz teljes pusztlás. Utolsó napon a visszautat még megszakítottuk egy regensburgi gyorsvizzel, ahol sajnos nem készültek fel ránk, ezért a legfontosabb látványosságot, a többszáz éves Duna-hidat éppen restaurálták. Mindenesetre sem ez, sem a vasárnap hajnali 4 órás érkezés nem tudta elrontani az óriási élményt, amit az úttal szereztünk, és amiért köszönet illeti az Európai Parlamentet és Dr. Török Márta tanárnőt.

Réka tanárnő

Eckensberger Lilian 9.a

ELEVEN ÖRÖKSÉG

Helytörténeti vetélkedősorozat

Szentendre önkormányzata a 2015-2016. évi tanévben helytörténeti vetélkedősorozatot rendezett. Hat alkalommal 8-8 fős csapat indult képviselni iskolánkat. A rendezvény célja, hogy a versenyben résztvevő diákok élményt nyújtó feladatokon keresztül alaposabban megismerjék Szentendre gazdag örökségét, ezáltal is erősítve lakhelyükhöz való kötődésüket és ragaszkodásukat.

Október - 1. forduló: várostörténet

A helytörténeti vetélkedő első fordulójának anyaga Szentendre története, kulturális öröksége, irodalma, néprajza. E forduló kitűnő alkalom volt arra, hogy diákjaink játékosan, interaktív módon elsajátítsák azokat az ismereteket, amelyek elengedhetetlenül fontosak lokális és

nemzeti identitásuk megerősödéséhez. A várostörténeti séta során teljesítendő feladatokat (rejtvény, teszt, kvíz, fotózás, adatgyűjtés, alkotómunka) a város különböző helyszínein rendezték meg. Témavezető volt: Móricz János történész, PMK helytörténeti gyűjtemény munkatársa, iskolánk volt diákja.

November - 2. forduló: Szentendre képzőművészete

A feladatokat a Ferenczy Múzeumban, a Barcsay Jenő Múzeumban, a MűvészetMalomban, és a Régi Művésztelepen kapták meg az iskolások. Az egyes állomásokon 35 perc állt a csapatok rendelkezésére, hogy válaszoljanak a művészeti témákhoz kapcsolódó kvíz-kérdésekre.

December – 3. forduló: Szentendre nemzetiségei

Iskolánknak a görög nemzetiség múltját és jelenét kellett bemutatni Szentendre helytörténetében. Interjúkészítés volt feladat egy-egy szentendrei, nemzetiségét őrző családdal, majd ebből egy prezentáció összeállításával versenyeztek az iskolák ki tudta jobban bemutatni Szentendre nemzetiségeit (szerbeket, németeket, görögöket...).

Március – 4. forduló: Az Önkormányzat

Szentendrei Város Önkormányzatának munkájába nyertek bepillantást a csapatok oly módon, hogy a Polgármesteri Hivatalban a különböző „szakosztályokon” kellett kérelmeket és egyéb hivatalos ügyeket intézni, valamint interjút készíteni Versesghy-Nagy Miklós polgármester úrral.

Április – 5. forduló: Szentendre természeti adottságai

A Bükkös-patak mentén tett kiránduláson több állomáson a térség természeti kincseinek feltérképezése volt a feladat. Ebben a versenyrészben a biológiai háttértudásukat alkalmazhatták diákjaink.

A lezajlott fordulókön kívül még öt Szentendrét ábrázoló képzőművészeti alkotást kellett készíteni „Az én Szentendrém” címmel. A festményeket az Önkormányzat Polgármesteri Galériájában rendezett kiállításon lehet megtekinteni. Három perces rövidfilmet is kellett készíteni szintén „Az én Szentendrém” címmel, melyben a város idegenforgalmát, természeti kincseit, múltját, művészetét és lakóit kellett bemutatni, zenei aláfestéssel.

Május - A hatodik alkalom, a Gála műsor.

A gálaműsoron az összes versenyző részt vehetett. A Polgármesteri Hivatal dísztermét megtöltötték a gyerekek. A diákoknak levetítették a Szentendréről készített kisfilmeket, majd Móricz János úr játszott „Beugrót” a vendégekkel. A fogadás után az eredményhirdetés következett.

A Szentendrei Református Gimnázium a harmadik helyezést érte el a versenyben. Az iskolának 100.000 Ft volt a jutalma. Köszönjük a lelkes, ügyes és okos kis csapatunknak, akik sok élménnyel, tapasztalattal és tudással lettek gazdagabbak.

A versenysorozaton résztvevő diákjaink:

7.a: Gyimóthy Eszter, Jankai Áron, Jeney Kristóf, Kovács Ajsa, Pesti Patrik, Tóth Kornél

7.b: Buzás Kata, Csóri Dorka, Csóri Flóra, Nagy Péter, Novák Orsolya, Trenka Zsombor, Vigh Dávid

8.a: Baross Csanád, Kasza Kristóf, M.Tóth Eszter, Sipos Ilka, Szentgyörgyi Nóra,

8.b: Árki Imre, Bodrogai András, Buzás Dorina, Cserép Laura, Huszár Anna, Köpeczi-Bócz Gergely, Nagy Benedek, Nemere Imola, Pataki Virág, Sente Gréta, Szilágyi Sára, Tamás Brúnó

Képzőművészek: Cseresnyés Dorottya 10.b, Eckensberger Lilian, 9.a, Fazekas Anna 10.b, Herczeg Alíz 10.a, Kovács Jázmin 6.a, Malomsoky Hana 7.a, Tirol Zsófia 9.a

Remélem, a következő években is lehetőség nyílik városunk és környékének alapos megismerésére. Köszönjük a szervezőknek, a városnak.

Györgyi tanárnő

Fölszállott a páva

2016. március 23-át az 5.b osztályba járó Döbrönte Petra nem az első gimnáziumi passió előadás megnézéséről fogja az emlékezetébe vésni, hanem arról, hogy a Szentendrei Református Gimnázium ötödik osztályos tanulójaként megnyerte az országos Béres Ferenc Zsoltár- és Népdaléneklő versenyt.

Kedves Petra, mit jelent számodra az éneklés?

- Amikor énekelek az egy felszabadult érzés. Nagyon élvezem, mert olyankor szabadnak érzem magam, bár a szöveg ott van, ami egy fontos háttér számomra, de az éneklés olyan, mint egy repülés.

- Mikor kezdtél el énekelni?

- Már óvodás koromban elkezdtem népdaléneklést tanulni a szentendrei Vujicsics Tihamér zeneiskolában Szvorák Kati néninél, aki hatodik éve tanít.

- Mire készültök most?

- A Fölszállott a páva gyermek népzenei tehetségkutató műsorra, ahol már tavaly is indultam. Ebben az évben a válogatón, május 28-án, szombaton egy Szentivánéji tűzugrós csokrot fogok énekelni, az énekemet tamburán is kísérem.

- Milyen élmény volt annak idején, és most mit vársz a versenytől?

- Tavaly még ijesztő volt akkora színpadon állni, a fényektől eleinte semmit sem láttam, új volt a közeg, de ebben az évben felkészültebben tudok színpadra állni. Most azt várom, hogy a helyzetben jól érezzem magam, jól sikerüljön a produkcióm és tovább is jussak.

- Milyen eredményeid születtek, mire gondolsz vissza legszívesebben?

- Ebben az évben megnyertem a Béres Ferenc Országos Zsoltár- és Népdaléneklő versenyt, 2014-ben kiemelt nívv díjas voltam a Halmos Béla Országos Népzenei találkozón.

- Ha valaki szeret énekelni, mit tanácsolsz neki?

- Legyen valaki mellette, aki segít neki a dal megtanulásában. Mindig élvezze az éneklést, ne korlátok között, feszülten gyakorolja a dalokat, ne feszengve énekeljen, hanem szabadon, merjen benne szárnyalni.

- Miről álmodsz, hogy népdalénekesként hova jutsz el?

- Szeretném, ha az éneklés (akár a tambura is) mindenképpen részt venne felnőtt koromban az életemben. Még nincsenek terveim, még 12 éves vagyok, de nagyon örülnék annak, ha a Fölszállott a páva versenyben szerepelhetnék.

Mi pedig, tanáraid, diáktársaid biztosan ott ülnénk a képernyő előtt Neked szurkolva (és ha kell Rád szavazunk SMS-ben) Köszönöm a riportot.

Zsuzsanna tanárnő

Tűz, fény, energia

A Nemzeti Tehetség Program természettudományos kompetencia erősítésére kiírt programján nyertes pályázatunk révén a 10. évfolyam 20 tanulója vett részt egy 60 órás műhelymunkában.

A tehetségazonosításukat Dr. Gyebnár Viktória pszichológus végezte különféle kérdőívekkel. Az eredményeket a diákok egyenként is megbeszélhették vele, hogy a fakultációválasztáshoz segítséget és megerősítést kapjanak. A tanárok is részt vehettek egy összefoglaló tájékoztatón, ahol meglepetést okozott néhány rejtőzködő tehetség felismerése.

Többféle jellegű foglalkozásból állt össze a tehetséggondozó program: az iskolában szakkörszerű formában végzett manuális munka, számolási gyakorlat és kőolaj-földgáz projekt, valamint a külső helyszíneken élményszerű tanulás.

Még ősszel megtapasztalhattuk a fény hiányát a Láthatatlan kiállításon, a lillafüredi Anna barlangban megismerhettük a lámpaflóra fogalmát és a mesterséges megvilágítási módok fajtáit. A Szalajka-völgyben a Bükki Nemzeti Park szabadtéri múzeumában tanulhattunk a fa sokoldalú felhasználási lehetőségéről régen és napjainkban, az erdőhöz kapcsolódó mesterségek történeti áttekintéséről, eszközeiről és módszereiről.

A 2 napos tanulmányi út célpontjai a győri AUDI autógyár és a Mobilis Interaktív Kiállítási Központ és Mosonmagyaróváron a Futura Interaktív Természettudományi Élményközpont volt.

Az 1 napos üzemlátogatást a budapesti Liszt Ferenc Repülőtérre szerveztük. Az energia témán túl főként a Repülőtéri Hivatásos Tűzoltóság miatt került be a programba.

A célunk a gyár- és reptérlátogatással az információ- és élményszerzésen túl pályaaorientáció volt természettudományos és technikai-mérnöki irányba. Az élményközpontok pedig a tanulók motiválására, természettudományos ismeretének és tapasztalatának a növelésére is alkalmasak voltak az interaktív elemek kipróbálásával, de a pánikszobák és a nyomozójáték konkrét ötleteket, inspirációt nyújtott a diákok saját tervezésű szabaduló szobájának a megalkotásához, amit tárgyiasult projekteredménynek vállaltunk. Ez létre is jött, nagy érdeklődés volt iránta az iskola egészségnapján, a kiskunhalasi diákok látogatásakor és betelt a jelentkezési lap a pünkösdi családi napon is. Ugyancsak élvezte mindent résztvevő a buborékfújást is, amelyekkel nemcsak bemutatót tartottunk, hanem ki is próbálhatták az érdeklődők.

A tehetségazonosító és -gondozó projektünk a diákok visszajelzései alapján is elérte célját, köszönjük a Nemzeti Tehetségprogram támogatását.

Szakács Erzsébet
projektvezető

Zsóka Tanárnő, megvan a bőröndje? **AVAGY NÉMET-MAGYAR CSEREDIÁK PROGRAM, 2016**

Idén is népes csapattal indultuk Németországba, hogy a Güterslohi Városi Gimnáziummal ápolt kapcsolatunkat tovább erősítsük.

A 9. és a 11. évfolyamból vettünk részt a programban, összesen 16-an. A repülőút szinte problémamentes és nagyon szép volt, egyeseknek az első repülésük. Az ezután következő vonatozással, schwebebahnozással és gyaloglással úgy tűnt, már lassan a német határon is túlmegyünk, cipelve a nagy bőröndöket, de a táj kárpótolt, mert sokkal szebb volt annál, mint amire én számítottam.

Az iskolához megérkezve mindenki meglepődött az arányokon, mert egyetlen épület is nagyobb volt, mint a mi iskolánk, és összesen négy épülete volt. Több plazma TV, hatalmas menza, színpados előadóterem, színes folyosók, italautomaták, büfé vártak minket. A német tanárok és programvezetők bemutatkoztak és röviden köszöntöttek bennünket – ekkor még Zsóka tanárnő fordítására nagyon is szükségünk volt, különösen nekünk, második nyelvességeknek. Így történhetett az, hogy a (mindig) többféle választható ebéd esetében a rántott sajt nem a várt trappista vagy valami megszokott, hanem juhsajt volt. Sebjaj, az állandó salátabár is megtette. Általában vendéglőben ebédeltünk, de meg kell említeni az iskola saját, hatalmas menzáját, modern stílusban elhelyezett asztalokkal, székekkel, színes falakkal, több választható menüvel és állandóan, korlátlanul fogyasztható térsza- és salátabárral. Az iskola egyéb téren is a Refihez hasonlóan korszerű eszközökkel felszerelt; nekik is van kivetítőjük, és egy hatalmas sporttermük. A vendéglátó diákok 13-16 évesek voltak, tehát nem egyezett az órarendjük a miénkkel, de amúgy is más rendszerben zajlik a tanítás. Például politikaórájuk van már 14 évesen is.

A programok közé tartozott Paderborn, Osnabrück és Köln meglátogatása, megnéztünk három múzeumot a tíz nap folyamán: a nagyon elvont és nagyon modern Ludwig Múzeumot, a zsidó művész Félix Nussbaum életét és munkásságát bemutató múzeumot és a Heinz-Nixdorf technikatörténeti múzeumot. Kölnben dóm- és városvezetésen vettünk részt, szabadidőnkben pedig felfedeztük a város üzleteit és cukrászdáit. Sokat buszoztunk, ami nem volt kellemetlen, mert jól el tudtunk beszélgetni az úton. Az egyetlen, ami kelletlenséget okozhatott, hogy a figyelmeztetés ellenére sem számítottunk ennyire mínusz végtelen fokokra; rendkívül hideg volt. Mindenki furcsán nézett Kölnben arra a srácra, aki térdig érő nadrág és rövid ujjú kombóban vonzotta a meghökkent tekinteteket, még a szintén kellemesen lengén öltözött helyeiktől is - legalábbis hozzánk képest, a dupla pulcsi, télikabát, duplatakaró stílust követőköz képest még ők is csak egy kabátot viseltek.

A hétvégét mindenki a vendéglátójával szervezte és töltötte, moziba mentünk, társasoztunk, a környékbeli városokat és látványosságokat nézhettük meg. Sok érdekesség, a vártnál – számomra – kevesebb meglepő dolog, barátságos és kedves emberek, programok színesítették a tíz napot. Nyelviileg minden résztvevőnek sokat segített ez az út, többek között nekem is, hiszen nem kellett használnom azt a kézikönyvet, amit arra az esetre szereztem be, ha nem értenek engem és én sem értem a vendéglátókat. De azért ők is tanultak tőlünk: répa, ágyás, agyas, ágyas, cuki, szia, a nevem..., egészségre és egyéb szavakat is megtanulhattak magyarul. Az utolsó estén bemutattuk egész heti projektünkünk eredményét: tánc, közös éneklés, hangszeres műsor, Magyarországról szóló prezentációk, sok nevetés, beszélgetés tette felejthetetlenné a búcsúestet. Köszönet Alvincz Zsóka és Mózes Mónika tanárnőnek a kíséretért, valamint Pallos Éva tanárnőnek a szervezésért. Szóval, „*kocintsunk ránk, a pillanatra*”, mert azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat és felejthetetlen emlékként tartjuk majd számon ezt a bő hetet. Várjuk őket szeptemberben Magyarországra!

„Nagyon tetszett a németek módszere a Tokaji fogyasztására: vízzel felöntve.” (Kruklik Virág 11.a)

„A számítástechnikai múzeum volt a kedvencem a sok király bemutatott dolog miatt.” (Hazafi Eszter 11.a)

„A zenélést szerettem talán a legjobban, jó volt együtt összehozni egy darabot és előadni?” (Krasznai Márton 11.a)

Fábián Boglárka, 11.a

Főszerkesztő: Kulcsár Márta **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta **Felelős kiadó:** Földi János igazgató

Aktuális számunk szerzői: Hidvégi Eszter, Fábián Boglárka 11.a

Földiné Koczor Tünde, Körösmezei-Varga Zsuzsanna, Kunné Paulusz Györgyi, Szabó Réka, Szakács Erzsébet

Fotó: Ferenczi Alpár és mások **Tördelés-technika:** Tiba Csaba, Szabó Réka